

Loven har følgende ordlyd:

„§ 1. De mellem Danmarks Rederiforening og Dansk Styrmandsforening samt Radiotelegrafistforeningen af 1917 indgåede kollektive overenskomster, der er opsagt til den 1. april 1967, fornys fra denne dato at regne med de ændringer, om hvilke der er opnået enighed mellem parterne, samt de ændringer, der følger af afgørelse efter § 3.

§ 2. De arbejdsstandsninger, der er iværksat som følge af uoverensstemmelserne mellem parterne, skal ophøre, således at arbejdet uden unødigt ophold genoptages snarest efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Der må ikke fra nogen af parternes side finde fortrædighed sted i anledning af forhold vedrørende konflikten.

Stk. 3. I den periode, for hvilken de i § 1 nævnte overenskomster fornys, er iværksættelse af arbejdsstandsninger i øvrigt forbudt efter samme regler, som gælder, når der er indgået kollektiv overenskomst.

§ 3. Uoverensstemmelserne mellem parterne afgøres af et nævn, der består af en formand og to øvrige uvildige medlemmer. Til formand beskikker præsidenten for højesteret en højesteretsdommer. Formanden for arbejdsretten beskikker de to øvrige medlemmer, der skal have praktisk kendskab til overenskomstforhold.

Stk. 2. Nævnets afgørelse skal træffes senest den 28. juni 1968.

§ 4. Spørgsmål vedrørende brud på eller forståelse af de i medfør af § 1 fornyede overenskomster behandles efter samme regler, som gælder, når der er indgået kollektiv overenskomst.

§ 5. Udgifterne til vederlag til nævnets formand og medlemmer samt til sekretariatsbistand m. v. for disse afholdes af statskassen.

§ 6. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

§ 7. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende.“

I bemærkningerne til lovforslaget anførtes følgende:

„Den af dette lovforslag omfattede kollektive overenskomst mellem Danmarks Rederiforening og Dansk Styrmandsforening blev